

“मीठे बच्चे- बाबाको प्यार प्राप्त गर्नु छ भने आत्म-अभिमानी भएर बस । बाबाबाट हामीले स्वर्गको वर्सा लिइरहेका छौं, यसै खुसी मा रहने गर।”

प्रश्न:- संगमयुगमा तिमी ब्राह्मणबाट फरिश्ता बन्नको लागि कुनचाहिँ गुप्त मेहनत गर्छौ?

उत्तर:- तिमी ब्राह्मणहरूले पवित्र बन्ने गुप्त मेहनत गर्नुपर्छ। तिमी ब्रह्माका सन्तान संगमयुगमा भाइ-बहिनी हौ, भाइ-बहिनीहरूको अपवित्र दृष्टि रहन सक्दैन। स्त्री-पुरुष साथैमा रहेर पनि दुवैले आफूलाई बी.के. सम्झन्छौ। यस स्मृतिद्वारा जब पूरा पवित्र बन्छौ अनि फरिश्ता बन्न सक्छौ।

ओम् शान्ति। प्यारा बच्चाहरू! आफूलाई आत्मा सम्झेर यहाँ बस्नु छ। यो रहस्य तिमी बच्चाहरूले पनि सम्झाउनु छ। आत्म-अभिमानी भएर बस्यौ भने बाबासँग प्यार हुन्छ। बाबाले हामीलाई राजयोग सिकाउनु हुन्छ। बाबासँग हामीले स्वर्गको वर्सा लिइरहेका छौं। यो याद सारा दिन बुद्धिमा रहोस्- यसमा नै मेहनत छ। यो घरी-घरी भुल्छौ तब खुसीको पारा कम हुन्छ। बाबाले सावधान गर्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू देही-अभिमानी भएर बस। आफूलाई आत्मा सम्झ। अहिले आत्मा र परमात्माको मेला हो नि। मेला लागेको थियो। कहिले लागेको थियो? अवश्य कलियुग अन्त्य र सत्ययुग आदिको संगममा नै लागेको थियो। आज बच्चाहरूलाई यस टपिकमा सम्झाउँछु। तिमीले टपिक त अवश्य लिनु छ। उच्च भन्दा उच्च हुनुहुन्छ भगवान फेरि तल आयौ भने ब्रह्मा-विष्णु-शंकर। बाबा र देवताहरू। मनुष्यहरूलाई यो थाहा छैन शिव र ब्रह्मा-विष्णु-शंकरको सम्बन्ध के छ? कसैलाई पनि उनीहरूको जीवन कहानीको बारेमा थाहा छैन। त्रिमूर्तिको चित्र प्रसिद्ध छ। यी तीनै हुन् देवताहरू। केवल ३ को धर्म कहाँ हुन्छ र! धर्म त विशाल हुन्छ, देवता धर्म। यी हुन् सूक्ष्म वतनवासी, यिनीहरू भन्दा माथि हुनुहुन्छ शिवबाबा। मुख्य हुन् ब्रह्मा र विष्णु। अहिले बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- तिमीले टपिक दिनुपर्छ- ब्रह्मा नै विष्णु, विष्णु नै ब्रह्मा कसरी बन्छन्? जसरी तिमीले भन्छौ- हामी शूद्र नै ब्राह्मण, ब्राह्मण नै देवता। त्यस्तै यिनको पनि हो सबैभन्दा पहिला ब्रह्मा नै विष्णु, विष्णु नै ब्रह्मा। उनीहरूले भन्छन् आत्मा नै परमात्मा, परमात्मा नै आत्मा। यो त गलत हो। हुन पनि सक्दैन। त्यसैले यस टपिकमा राम्ररी सम्झाउनु छ। कसैले भन्छन् परमात्मा कृष्णको तनमा आउनु भएको हो। यदि कृष्णमा आउने भए ब्रह्माको पार्ट नै खतम हुन्छ। कृष्ण त हुन् नै सत्ययुगका प्रथम राजकुमार। त्यहाँ पतित कसरी हुन सक्छन्, जसलाई आएर पावन बनाउन परोस्। बिलकुल गलत छ। यी कुरा पनि महारथी सेवाधारी बच्चाहरूले नै बुझ्छन्। अरु त कसैको बुद्धिमा बस्दैन। यो टपिक त धेरै फस्टक्लास छ। ब्रह्मा नै विष्णु, विष्णु नै ब्रह्मा कसरी बन्छन्। उनको जीवन कहानी बताउँछु किनकि यिनको सम्बन्ध छ। सुरु नै यसरी गर्नुपर्छ। ब्रह्मा नै विष्णु एक सेकेण्डमा। विष्णु नै ब्रह्मा बन्न ८४ जन्म लाग्छ। यो धेरै बुझ्नु पर्ने कुरा हो। अहिले तिमी हौ ब्राह्मण कुलका। प्रजापिता ब्रह्माको ब्राह्मण कुल कहाँ गयो? प्रजापिता ब्रह्माको त नयाँ दुनियाँ हुनुपर्छ नि। नयाँ दुनियाँ हो सत्ययुग। त्यहाँ त प्रजापिता हुँदैनन्। कलियुगमा पनि प्रजापिता हुन सक्दैनन्। उनी हुन्छन् संगमयुगमा। तिमी अहिले संगममा छौ। शूद्रबाट तिमी ब्राह्मण बनेका छौ। बाबाले ब्रह्मालाई एडप्ट गर्नभएको छ। शिवबाबाले यिनलाई कसरी रचनुभयो, यो कसैले पनि जानेका छैनन्। त्रिमूर्तिमा रचयिता शिवको चित्र नै छैन, त्यसैले उच्च भन्दा उच्च भगवान हुनुहुन्छ भनेर कसरी थाहा हुन्छ। बाँकी सबै हुन् उहाँका रचना। यो हो ब्राह्मण सम्प्रदाय, त्यसैले अवश्य प्रजापिता चाहिन्छ। कलियुगमा त हुन सक्दैनन्। सत्ययुगमा पनि हुँदैन। गायन पनि छ ब्राह्मण देवी-देवताए नमः। अब ब्राह्मण कहाँका हुन्? प्रजापिता ब्रह्मा कहाँका हुन्? अवश्य संगमयुगका भनिन्छ। यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग। यस संगमयुगको बारेमा कुनै पनि शास्त्रमा वर्णन छैन। महाभारत लडाईँ पनि संगममा लागेको हो नि, नकि सत्ययुग वा कलियुगमा। पाण्डव र कौरव, यी हुन्छन् संगमयुगमा। तिमी पाण्डव संगमयुगी हौ भने कौरव कलियुगी हुन्। गीतामा पनि भगवानुवाच छ नि। तिमी हौ पाण्डव देवी सम्प्रदाय। तिमी रूहानी पण्डा बन्छौ। तिम्रो हो रूहानी यात्रा, जो तिमीले बुद्धिद्वारा गर्छौ।

बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झ। यादको यात्रामा रहने गर। जिस्मानी यात्रामा तीर्थ आदिमा गएर फेरि फर्केर आउँछन्। त्यो आधाकल्प चल्छ। यो संगमयुगको यात्रा एकै पटकको हो। तिमी गएपछि मृत्युलोकमा फर्केर

आउँदैनौ। पवित्र बनेर फेरि तिमी पवित्र दुनियाँमा आउनु पर्छ त्यसैले तिमी अब पवित्र बनिरहेका छौ। तिमीलाई थाहा छ- अहिले हामी ब्राह्मण सम्प्रदायका हौं। फेरि दैवी सम्प्रदाय, विष्णु सम्प्रदाय बन्छौं। सत्ययुगमा देवी-देवताहरू विष्णु सम्प्रदायका हुन्छन्। त्यहाँ चतुर्भुजको प्रतिमा रहन्छ, जसबाट थाहा हुन्छ यी विष्णु सम्प्रदाय हुन्। यहाँ प्रतिमा छ रावणको, त्यसैले रावण सम्प्रदाय हुन्। यो टपिक राख्नाले मनुष्यले आश्चर्य मान्छन्। अब तिमीले देवता बन्नको लागि राजयोग सिक्निरहेका छौ। ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण, तिमी शूद्रबाट ब्राह्मण बनेका छौ। एडप्ट गरिएका हौ। ब्राह्मण पनि यहाँ छन् फेरि देवता पनि यहाँ बन्छन्। डिनायस्टी यहाँ नै हुन्छ। डिनायस्टी राजाईलाई भनिन्छ। विष्णुको डिनायस्टी हुन्छ। ब्राह्मणहरूको डिनायस्टी भनिदैन। डिनायस्टीमा राजाई चल्छ। एकपछि दोस्रो अनि तेस्रो। अहिले तिमीलाई थाहा छ- हामी हौं ब्राह्मण कुल भूषण। फेरि देवता बन्छौं। ब्राह्मण नै विष्णु कुलमा, विष्णु कुलबाट आउँछौं क्षत्रिय चन्द्रवंशी कुलमा, फेरि वैश्य कुलमा अनि शूद्र कुलमा, फेरि ब्राह्मण नै देवता बन्छौं। अर्थ कति कलीयर छ। चित्रमा के-के देखाउँछन्। हामी ब्राह्मण नै विष्णुपुरीको मालिक बन्छौं। यसमा अलमलिनु हुँदैन। बाबाले जुन निबन्ध दिनु हुन्छ त्यसमा विचार सागर मन्थन गर्नुपर्छ- कसलाई कसरी सम्झाऔं, तार्कि मनुष्यले आश्चर्य मान्नु, यो यिनले सम्झाएको त धेरै राम्रो छ। ज्ञानसागर सिवाय अरु त कसैले सम्झाउन सक्दैनन्। विचार सागर मन्थन गरेर फेरि बसेर लेख्नु पर्छ। फेरि पढ, तब ख्यालमा आउँछ। यो-यो अक्षर थप्नुपर्छ। बाबाले पनि पहिला-पहिला मुरली लेखेर तिमीलाई हातमा दिनुहुन्थ्यो। फेरि सुनाउँथ्यो। यहाँ त तिमी घरमा बाबाको साथमा रहन्छौ। अब त तिमीले बाहिर गएर सुनाउनु पर्छ, यो टपिक धेरै अनौठो छ, ब्रह्मा नै विष्णु, यिनलाई कसैले पनि चिनेका छैनन्। विष्णुको नाभिबाट ब्रह्मा देखाउँछन्, जसरी गान्धीको नाभिबाट नेहरू। तर डिनायस्टी त चाहिन्छ नि। ब्राह्मण कुलमा राजाई हुँदैन, ब्राह्मण सम्प्रदाय नै बन्छन् डीटी डिनायस्टी। फेरि चन्द्रवंशी डिनायस्टीमा जान्छन् फेरि वैश्य डिनायस्टी। यसरी हरेक डिनायस्टी चल्छ नि। सत्ययुग हो निर्विकारी दुनियाँ कलियुग हो विकारी दुनियाँ। यी दुई शब्द पनि कसैको बुद्धिमा छैन। नत्र यो अवश्य बुद्धिमा हुनुपर्छ- विकारीबाट निर्विकारी कसरी बन्छौं। मनुष्यले न त निर्विकारीलाई जानेका छन्, न त विकारीलाई। तिमीलाई सम्झाइन्छ देवताहरू निर्विकारी हुन्। यस्तो कहिल्यै पनि सुनेका थिएनौं- ब्राह्मण निर्विकारी हुन्छन्। नयाँ दुनियाँ हो निर्विकारी, पुरानो दुनियाँ हो विकारी। त्यसैले अवश्य संगमयुग देखाउनु पर्छ। यसको बारेमा कसैलाई पनि थाहा छैन। पुरुषोत्तम महिना मनाइन्छ नि। उनीहरूले ३ वर्षपछि १ महिना मनाउँछन्। तिम्रो ५ हजार वर्षपछि एक संगमयुग आउँछ। मनुष्यले आत्मा र परमात्माको बारेमा यथार्थ रीतिले जानेका छैनन्। केवल भन्छन्- चम्किन्छ अजब सितारा। जसरी देखाइन्छ, रामकृष्ण परमहंसका शिष्य विवेकानन्दले भन्दथे- म गुरुको सामुन्ने बसेको थिएँ, गुरुको पनि ध्यान त गर्छन् नि। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- एक मलाई याद गर। ध्यानको त कुरा नै छैन, गुरु त याद छ नै। विशेष बसेरै ध्यान गर्नाले याद आउँछ र! उनको गुरुमा भावना थियो- यी भगवान हुन् त्यसैले देखे उहाँको आत्मा निस्केर मेरोमा लीन भयो। उनको आत्मा कहाँ गएर बस्यो फेरि के भयो केही पनि वर्णन छैन। बस्, खुसी भयो मलाई भगवानको साक्षात्कार भयो। भगवान को हुनुहुन्छ, त्यो जानेका छैनन्। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- सिँडीको चित्रमा तिमीले सम्झाऊ। त्यो हो भक्तिमार्ग। तिमीलाई थाहा छ एक छ भक्तिको नाउ, दोस्रो छ ज्ञानको। ज्ञान बेग्लै, भक्ति बेग्लै हो। बाबा भन्नुहुन्छ- मैले तिमीलाई कल्प पहिला ज्ञान दिएको थिएँ, विश्वको मालिक बनाएको थिएँ। अहिले तिमी कहाँ छौ? तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा सारा ज्ञान छ। कसरी अरु डिनायस्टी आउँछन्, कसरी कल्प-वृक्ष बढ्छ। जसरी फूलको गुच्छा हुन्छ नि। यो सृष्टिरूपी वृक्ष पनि फूलको गुच्छा जस्तै छ, बीचमा तिम्रो धर्म फेरि यसबाट अरु ३ धर्म निस्कन्छन् अनि त्यसबाट वृद्धि हुँदै जान्छ। त्यसैले यस वृक्षलाई पनि याद गर्नु छ। कति हाँगा-बिँगा आदि निस्किरहन्छन्। अन्त्यमा आउनेहरूको मान पनि हुन्छ। वरको वृक्ष हो नि, जरा छैन। बाँकी सारा वृक्ष खडा छ। देवी-देवता धर्म पनि खतम भएको छ। बिलकुल सडैको छ। हिन्दुहरूले आफ्नो धर्मलाई बिलकुलै जानेका छैनन् तर अरु सबैले आफ्नो धर्मलाई जानेका छन्। उनले भन्छन्- हामीले सबै धर्मलाई मान्दैनौ। मुख्य छन् नै ४ धर्म। बाँकी साना-साना त अनेकौं छन्। यस वृक्ष र सृष्टि चक्रलाई तिमीले अहिले जानेका छौ। देवी-देवता धर्मको नाम नै लोप गरेका छन्। फेरि बाबाले त्यसको स्थापना गरेर बाँकी सबै धर्मको विनाश गर्नुहुन्छ। सृष्टि-चक्रको चित्रको अगाडि पनि अवश्य लिएर जानुपर्छ। यो सत्ययुग, यो कलियुग। कलियुगमा कतिको धर्म छन्, सत्ययुगमा एक धर्म हुन्छ। एक धर्मको स्थापना, अनेक धर्मको विनाश कसले गर्छ? भगवानले पनि अवश्य कसैद्वारा त गराउनु हुन्छ नि। बाबा भन्नुहुन्छ- ब्रह्माद्वारा आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गराउँछु। ब्राह्मण नै विष्णुपुरीका देवता बन्छन्।

संगममा तिमी ब्राह्मणहरूले पवित्र बन्ने गुप्त मेहनत नै गर्नुपर्छ। तिमी ब्रह्माका सन्तान संगममा भाइ-बहिनी हौ। भाइ-बहिनीको अपवित्र दृष्टि रहन सक्दैन। स्त्री-पुरुष दुवैले आफूलाई बी.के. सम्झन्छन्। यसमा ठूलो मेहनत छ। स्त्री-पुरुषको आकर्षण यस्तो हुन्छ जसकारण हात नलगाइकन रहन सक्दैनन्। यहाँ भाइ-बहिनीलाई हात त लगाउनु हुँदैन, नत्र पापको फिलिङ आउँछ। हामी बी.के. हौं, यो भुल्यौं भने खतम हुन पुग्छन्। यसमा धेरै गुप्त मेहनत छ। हुन त युगल भएर रहन्छन् कसलाई के थाहा, उनीहरू स्वयंले जानेका छन्, हामी बी.के. हौं, फरिश्ता हौं। हात लगाउनु छैन। यस्तो गर्दा-गर्दा सूक्ष्मवतनवासी फरिश्ता बन्छौं। नत्र फरिश्ता बन्न सक्दैनौं। फरिश्ता बन्नु छ भने पवित्र रहनु पर्छ। यस्ता जोडी निस्के भने नम्बरवनमा जान्छन्। भन्छन् दादाले त सबै अनुभव गरे, अन्त्यमा संन्यास गरे। धेरै मेहनत त उनलाई हुन्छ जो जोडी बन्छन् फेरि यसमा ज्ञान र योग पनि चाहिन्छ। धेरैलाई आफू समान बनाए भने ठूलो राजा बन्छन्। केवल एउटा कुरा त होइन नि। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले शिवबाबालाई याद गर। यिनी हुन् प्रजापिता। धेरै यस्ता पनि छन् जसले भन्छन्- मेरो काम त शिवबाबासँग छ। हामीले ब्रह्मालाई नै किन याद गर्ने! उहाँलाई पत्र पनि किन लेख्ने? यस्ता पनि छन्। तिमीले याद गर्नु छ शिव बाबालाई त्यसैले बाबाले फोटो आदि पनि दिनुहुन्छ। यिनमा शिवबाबा आउनु हुन्छ, यी त देहधारी हुन् नि। अहिले त तिमी बच्चाहरूलाई बाबाबाट वर्सा मिल्छ। उनीहरूले त आफूलाई ईश्वर भन्छन् भने उनीहरूबाट के मिल्छ, कति घाटा पर्छ। एकदम कंगाल बनेका छन्। प्रजासँग भीख मागिरहन्छन्। १०-२० वर्षको लागि लोन लिन्छन् फेरि कहाँ दिन्छन् र! लिने, दिने दुवै खतम हुन्छन्। खेल नै खतम हुन्छ। अनेकौं समस्या शिरमा छन्। गरिबी, बिमारी आदि धेरै छ। कसैले धनवानको पासमा धन राख्छ तर ऊ कंगाल बन्छ भने गरिबहरूलाई कति दुःख हुन्छ। कदम-कदममा दुःख नै दुःख छ। अचानक बस्दा-बस्दै मर्छन्। यो हो नै मृत्युलोक। अमरलोकमा तिमी अहिले गइरहेका छौ। अमरपुरीको बादशाह बन्छौ। अमरनाथले तिमी पार्वतीहरूलाई सच्चा-सच्चा अमरकथा सुनाइरहनु भएको छ। तिमीलाई थाहा छ- अमर बाबा हुनुहुन्छ, उहाँबाट हामीले अमरकथा सुनिरहेका छौं। अब अमरलोकमा जानु छ। यस समय तिमी छौ संगमयुगमा। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) विचार सागर मन्थन गरेर “ब्रह्मा नै विष्णु” कसरी बन्छन् यस टपिकमा सुनाउनु छ। बुद्धिलाई ज्ञान मन्थनमा व्यस्त राख्नु छ।

२) राजाई पद प्राप्त गर्नको लागि ज्ञान र योगको साथ-साथै आफू समान बनाउने सेवा पनि गर्नु छ। आफ्नो दृष्टि धेरै शुद्ध बनाउनु छ।

वरदान:- नाम र मानको त्यागद्वारा सबैको प्यार प्राप्त गर्ने विश्वको भाग्य विधाता भव जसरी बाबालाई नाम रूपबाट न्यारा भन्छन् तर सबैभन्दा धेरै नामको गायन बाबाको छ, त्यसैगरी तिमी पनि अल्पकालको नाम र मानबाट न्यारा बन्थौ भने सदाकालको लागि सबैको प्यारा स्वतः बन्न पुग्छौ। जसले नाम-मानको भिखारीपनको त्याग गर्छ ऊ विश्वको भाग्य विधाता बन्न पुग्छ। कर्मको फल त स्वतः तिम्रो सम्मुख सम्पन्न स्वरूपमा आउँछ, त्यसैले अल्पकालको इच्छा मात्रम् अविद्या बन। काँचो फल नखाऊ, त्यसको त्याग गर्यौ भने भाग्य तिम्रो पछि-पछि आउँछ।

स्लोगन:- परमात्मा पिताका बच्चा हौ, त्यसैले बुद्धिरूपी पाउ सदा तखतनशीन हुनु पर्छ।